

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 1 cor. 70 bani, 1/2 an 5 cor., 1 an 10 cor., 1 an 20 cor.
Pentru ducerea la casă cu 50 bani pe lună mai mult.

Pentru România:

1 lună 2 cor. 40 bani, 1/2 an 7 cor., 1 an 14 cor., 1 an 28 cor.

Pentru România și străinătate:

1/2 an 10 franci, 1 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamentele se fac numai plănuindu-se înainte.

INSERTIUNILE

Un ziar garmond prima dată 14 bani, a doua oară 12 bani
a treia oară 10 bani.

Redacția și administrația: Strada Poplăcei Nr. 15.

Se prenumără la poșta și librării.

În România

abonamentele se fac la Agenția de Publicitate Carol
Schulder București, strada Șelar, 10.

Epistole nefranțate se refuză. — Manuscrise nu se înapoiază.

Numeri singuratici la 10 bani se vând în Sibiu: la librăria „Ti-
pografiei”, societate pe acțiuni. — În Alba-Iulia la librăria Weiss
Bernat „la loterie”.

TRIBUNA

Maghiarisare prin — honvezime.

A trebuit să vină și aceasta. Sur-prindere n'a cauzat, deși baronul Fejérváry era cunoscut până acum mai mult ca soldat, energic, decât ca șovinist sorinit. Acum la sfârșitul vieții sale, poate cu gândul să-și încredințeze numele într-o aureolă națională pentru paginile istoriei maghiare — s'a angajat și generalul Fejérváry la împingerea carului maghiarisării.

În calitate de ministru de honvezi, baronul Fejérváry a adresat tuturor districtelor de honvezi, afară de cel croat o ordinațiune, în care dispune că atât în serviciu, cât și la instrucția soldaților să se folosească exclusiv limba maghiară. Suboficierilor și soldaților bătrâni le este interzis în modul cel mai strict să vorbească altă limbă decât cea maghiară.

Mai oprește ordinațiunea ca superiorii în decursul instrucției se comunique imediat cu soldații — cu buze nemaghiare — în limba maternă a acestora ci totdeauna să folosească de interpret un honved, care știe și ungurește. Afară de serviciu tot procedura aceasta trebuie urmată.

Intențiunea acestei ordinațiuni este vădită. Prin aceasta serviciul militar al honvezimii este luat ca factor de maghiarisare. Cu forța, cu strictețe ce domnește la miliție — voiesc potențaii nostri să desnaționalizeze, să răpească limba naționalităților nemaghiare.

Așadar honvezimea a intrat în serviciul maghiarisării, pe față, a fost decretată prin ordin ministerial ca o pepinieră de maghiarisare.

Acest nou atentat contra limbii noastre li va arde rău odată pe Maghiari. Nu sunt destule certele sociale. Nu-i destulă zizania și ura dintre cetățeni, cari nu stau sub arme. Nu sunt de ajuns persecuțiunile și feluritele gicanări, ce condamnați suntem a le îndura din partea autorităților civile. Acum vine guvernul apărării și prin o nelegiuată ordinațiune decretaază ura și vrajba și în sinul honvezimii.

Mai crede baronul Fejérváry, că prin astfel de ordinațiuni se pot desvolta virtuțile militare? Crede ministrul Fejérváry, că prin atacul ce se face contra limbii majorității soldaților înrolați la honvezi se va mări în sufletele acestora pentru patrie și apărarea ei? Crede el, că la comandă va putea stîrpi din pieptul soldaților nemaghiari iubirea de neam și de limbă și cu ajutorul injuriatelor corpului suboficierilor, va crea

statul unitar național maghiar, va întrupa ideea utopică inventată de niște creșeri îmbătăți de șovinism?

Hotărât, ministrul Fejérváry nu și-a dat seamă de ce face. Se vede, că bătrânețele i-au slăbit atât de mult judecata, încât nu mai este în stare să înțeleagă, că prin ordinațiunea sa nimicește total condițiunea militară a honvezimii.

Cine cunoaște stările ce domnesc la honvezime, știe că această instituțiune înființată și susținută în scopul apărării patriei în vreme de pericol, este așezată pe baze foarte șubrede, este dirijată într-un spirit de tot străin concepțiilor militare.

Soldații nemaghiari vor fi de acum înainte batjocoriți, bătuți, schingiuiți, maltratați în tot chipul, pentru că se învețe ungurește, în loc de servicii militare. Limba lor nu e și nu va fi respectată. Le pretinde dela ei să știe limba maghiară, să folosească limba superiorilor în toate raporturile de serviciu — altfel ori trebuie să fugă, ori să-și tragă un glonț. E imposibil să supoarte pedepsele.

Acum judece ori-ce om cu mintea sănătoasă, prin astfel de proceduri, cu un astfel de tratament poate fi sădită în inima soldaților iubirea de patrie, iubirea și devotamentul față de superiori, abnegațiunea de care trebuie să fie stăpânit oșteanul în momente critice, când se va afla în fața inamicului în linia de bătae?

Ministrul Fejérváry a văzut câmpul de luptă, cunoaște focul armelor inimice, știe, că ce însemnează un răboiu. S'ar mira oare baronul Fejérváry, dacă soldații, cari în decursul serviciului sunt amărâți până în adâncul inimei lor de superiori numai și numai din motivul, că n'au avut darul să primească deodată o naștere și accentele limbii maghiare — în loc de inimic, și-și întoarcă gândul contra acestora, cari au făcut acte de vitejie din maltratarea lor?

În zile de pace chiar, cu ocaziunea manevrelor mai mari, se întâmplă foarte des, că soldații folosesc glonț de oșei pentru a așterne la pământ câte pe-un superior mai rabiat; se tuzează, se ascund înse astfel de întâmplări compromițătoare pentru armată. Lumea nu știe de ele, multe nu succed dar sunt aparențe triste acestea și inspiră griji tuturor acelor, cari adevăratele interese de apărare a patriei le urmăresc.

Și dacă spiritul de răsunare se arată în timp de pace, ce nu se poate întâmpla în toată unei lupte, când toate patimile se deslănțuesc?

Să nu creadă cineva, că s'ar găsi între Nemaghiari oameni, ca să propage

acest spirit de răsunare. Din contră. Trebuie să ne îngrozim cu toții de eventualitatea înrădăcinării spiritului de răsunare, a anarhismului în armată.

Am arătat numai acest rău posibil și Fejérváry ar trebui să se gândească la el în mod serios.

În armată trebuie să stăpânească spiritul înfrățirii. Trebuie să fie respectată limba și legea fiecărui soldat. Căci pentru limbă și lege are și jertfele sale: sângerile la izbucnirea unui răboiu. Apărându-și patria, limba și legea și a părinților și fraților și o apără soldatul.

E cea mai nefericită și detestabilă idee de a pune o parte a armatei — honvezimea — în serviciul unei nebușii șoviniste a maghiarisării.

Astfel de încercări trebuie să întimpe cel mai viforos protest din partea tuturor cetățenilor Ungariei, cari nu aparțin nației maghiare.

Majestatea Sa Monarchul, care grijește armata ca de ochii din cap, ar trebui să pună frâne guvernului maghiar, să oprească de a merge până la absurd cu batjocorirea naționalităților.

Sibiu, 16 Iulie 1902.

Generalul Beck la Sinaia.

După-cum este informat „Patriotul” din București, generalul Beck însoțit de mai mulți ofițeri din statul maior, va sosi zilele acestea la Sinaia pentru a face o nouă vizită Regelui Carol al României. Pentru primirea înaltului oaspe militar se fac mari pregătiri la Sinaia.

O sentință neașteptată. *Politia din Herne (Vestfalia) a interzis finerea unei adunări a reuniunii polono de gimnastică, pentru că avea să se desbătă în limba polonă. Președintele reuniunii a acuzat politia la judecătoria și aceasta a declarat opreliștea de ilegală, condamnând politia la purtarea șporelor și la o despagubire de 100 marce. Judecătoria a stabilit, că în Germania nu e limba germană uncea limbă de portoculare.*

Vestfalia e o provincie curat germană, unde Polonii s'au stabilit numai în deceniile din urmă ca lucrători. Și totuși atîta respect pentru limba maternă! Ce ar face judecătorii nostri într-un astfel de caz?

Pentru teritoriul vamal independent. Partidul kossuthist a hotărât finerea unei serii de meetinguri populare spre a demonstra pe lângă înființarea teritoriului vamal independen-

dent. Prima adunare va avea loc Duminecă, în 20 Iulie n. în Kézdivásárhely.

Kállay — rămâne. *Semioficiosul „Budapesti Tudósító” desminte știrea despre apropiata retragere a ministrului comun de finanțe Kállay Benjamin.*

O suspendare curioasă. Din Zagreb vine știrea unică în felul ei, că primarul orașului Carlopago, Smoliver, a fost suspendat din postul său, pentru că într-o vorbire ținută în Gaspici la un banchet, a recomandat propagarea ideilor lui Starosvi, care vicia sa întreagă a luptat contra outropirii maghiare. E de mirat, cum sufer Croații să se înrădăcească și la ei volnicile ungurești.

Furor hunnicus...

Ziarul din Hodmez-Vásárhely, cu numele „Vásárhelyi Híradó”, scriind zilele acestea despre eroul nostru Iancu, l'a prezentat — ceea ce e raritate — în zărele maghiare în colorii adevărate, cu sentimente ideale, accentuând, că era în sufletele pentru libertate și pentru scopuri politice mai înalte.

Aceasta a fost destul, ca arhigovnistul „Független Magyarországn” să atace în mod brusc atât pe amintitul ziar, cât și cu deosebire memoria lui Iancu. Publicul maghiar de pe Alföld e provocat să aducă la rașon foaia din Hodmez-Vásárhely, despre care lăsa a se presupune, că ar fi ajuns pe mâna bănilor române, cari își întind deja brațele pe Alföld.

Astfel vrea să compromită „Füg.” M.g. pe numitul ziar, dar ceea ce face cu memoria lui Iancu, întrece toate marginile. Din hof și bandii nu l' mai scoate, atribuindu-i fapte inchipuite, de cea mai mare cruzime.

Eată un mic pasagi:

„Acest om setos de sânge a pus să se tragă în țapă Unguri, i-a restignit, i-a despicat în două și a silit femeile se între în flacăra bisericilor aprinse...”

Creдем, că e destul! În fața astorfel de bătăntări suntem dispensați a apăra reputația lui Iancu, stabilită deja în istorie, ori-cât s'ar obrăznicii Schreimoritzii de pe lă zărele periculate.

Atâta putem constata, că „sbieratul” măgarului nu se aude în cer.

FOIȚA „TRIBUNEI”.

DEMONUL.

— Roman —

56

K. W. Clifford.

(Urmare și fine).

XV.

Trecuseră săptămâni de-arândul și Helene tot aștepta fericiată. Simțea că n'ar fi fost în stare să dea față cu bărbatul sau imediat după curioasa călătorie dela Charlton. Voia să fie singură și era copleșită de gândul, că nu peste mult va sosi Lal.

În sfârșit a sosit și inima ei era destul de fericiată, deși întâlnirea a fost cam penibilă.

— Nici când n'o s'ar mai iert, că am crezut chiar și numai un moment, că tu de bună voie ai plecat cu Frank — zise Lal aruncând la Nell o privire atât de espreșivă, încât spre descrierea ei nici nu esistă cuvinte.

— Am crezut, că nu mă iubești de loc, când n'ai plecat imediat în urma noastră — zise Nell, apoi deodată deveni tăcută.

— Te-am căutat peste tot locul — continuă Lal, mângâindu-l pe Nell. — Și într'adevăr i-a și succed a o face să suridă. — Ați cutriat peste tot locul. În Paris n'a rămas nici urma voastră. E imposibil, Nell, să suport amintirile aceluia timp.

Vocea lui avea un timbru de dragoste, care și pe Merreday l'ar fi satisfăcut.

— Așa cred și așa observ, că de două ori ești mai frumoasă de cum ai fost, dacă aceasta peste tot e posibil. Nici nu cutez să cred că toate sunt în ordine și putem să fim eărăși împreună.

— Nu-mi pot închipui cum ai putut presupune despre mine astfel de lucruri murdare și dejositoare, zise Nell cu un oftat adânc. — Sunt înse fericiată având ce îți ierta, — adause cu dragă-lăgie, — pentru că simt o mulțime de lucruri pe conștiință-mi, pentru cari și tu trebuie să mă ierți. Cred înse și aceea, că acele ne vor lega mai mult unul de altul.

— Știi dragă Nell, — eu cred că am fost gelos de el deja dela început. Vezi, Frank, a fost doar' un mare eucoritor și cavalier, aș fi aflat de natural și aceea, dacă îl luai pe el în locul meu, da, dar' credeam totuși, că aceea trebuia să o faci încă înainte de căsătoria noastră.

— Lal, — zise Helene, depărtându-se repede de lângă el și rezimându-se de ușorul uși — trebuie să mărturisesc — Lal — eu — eu — nu am fost chiar sinceră față de tine. Puțin, — zău, puțin îmi — cam plăcea de Frank — nu înainte, nu m'am interesat niciodată înainte de el, dar' apoi mai târziu, — când credeam că intenționat m'ai părăsit... A fost foarte afabil și drag. Nu-mi-a zis o singură vorbă pentru care prilej să fi avut de supărare, — numai la fine și atunci... Cuvintele Nellei s'au frânt — și — și atunci a văzut și el pericolul, dar' — o, Lal, voiesc să ai cunoștință despre toate.

— Da — zise Halstead — vorbește numai — poate va fi mai bine, — deși m'ia mărturisit el totul în scrisoarea sa din urmă.

— Este înse un lucru, despre care nu și-am putut scrie. Când m'am crezut mai părăsită și mai jignită în ambițiunea mea și am auzit, că intențez proces de divorț contra mea — continuă Nell, înolețându-și mâinile — și pe înestul treptat l'am îndrăgit; a venit de tot imprevizibil. Pentru aceea nu am înțeles încă de a te iubi... Nici-odată n'am înțeles încă atunci chiar, când am fost plină de ură contra ta, pentru-că n'ai dat de urma noastră...

— Continuă Nell, — zise Lal. — Și a fost imposibil să nu-l iubesc. E drept, era nebun, era sâlbatic, dar' știa să fie și drag, avea și gânduri nobile și... într-o prîpă... era să-l îndrăgesc, și... și... de atunci încoace încă l'am iubit...

A făcut Lal de asemenea n'a mai zis nimic.

— În același timp te-am iubit și pe tine — e nebun și curios lucru acesta — dar'... dar'... în ultimele săptămâni așa cred, eu am iubit doi bărbați deodată. Căci totdeauna am avut dor de tine și inima mea numai pentru aceea s'a întors spre Frank, fiindcă am crezut, că tu nu mă mai iubești și că...

— I'ai spus și lui, el încă a știut? — Nu l'am spus nici eu o singură vorbă, dar' el totuși a știut. Într-o noapte a fost bolnav, gâdea pe bordul vaporului, eu lângă el. Eram convinsă, că mă iubește și... și... l'am — săruiat.

În sfârșit a spus și aceasta, dar' Lal n'a zis nimic. Era într-o situație într'adevăr penibilă.

— M'a rugat să-ți spun ție — continuă Nell cu vocea disperată. — Mi-a spus, că prin această voiți șterge atât dulceața sărutării, cât și păcatul ei.

— El a zis-o aceasta?

Secțiile „Asociațiunii”.

Sedința plenară a treia a secțiilor „Asociațiunii” s'a ținut Luni după amiază, luându-se deciziuni de însemnătate.

Di Iosif Vulcan cere să se revină asupra chestiei unificării limbii literare, propusă de secția literară și care în sedința anterioară s'a lăsat dela ordinea zilei.

A urmat o vie discuție, după care s'a primit următoarea propunere făcută de dl Virgil Oniș:

În toaia „Asociațiunii” să se deschidă o rubrică permanentă în care atât membri secțiilor cât și alți cultivați ai limbii românești, să publice espreșivări străine firei limbii românești cari au intrat în limba noastră, și să se arele totodată terminii corecți și — să se adreseze un chestionar către recunoscutele noastre capacități literare, ca să-și dea părerea că în ce mod s'ar putea ajunge mai cu efect la dorita unitate a scrierei și vorbirii corecte a limbii românești.

Raportorul secției istorice dl Vasile Goldiș prezintă sedinței un elaborat amănunțit și bine studiat în privința dezvoltării și cultivării ramului istoric și geografic.

Secțiunea istorică condusă de do-rința de-a lăși cunoștințele despre teritoriul locuit de Români, a aflat de bine să compună un catalog al numirilor de locuri din acest teritor.

Dl Vasile Goldiș espune în raportul său, că chestiunea redigerii unui catalog adică dictionar geografic numai în timpul din urmă a fost urmărită cu atențiune și din partea noastră a Românilor. Și ca să se poată de acesteia întrebări o rezolvare așa precum o dorește secția istorică dl raportor, cu părere de rău, trece peste proiectul unui catalog alfabetic al numirilor de locuri din ținuturile locuite de Român, pe care l'a prezentat dl Silvestru Moldovan la rugarea dlui vicepreședinte al „Asociațiunii” și propune, cam după felul marelui dictionar geografic al României, compunerea unui dictionar geografic.

După oare-care discuție în privința posibilității executării se primește propunerea secției istorice ca: să se publice concurs pentru descrierea toponomastice și geografice a comitatelor, locușite de Români, oferindu-se premiul de 500 cor. pentru cel mai bun elaborat. Procedându-se astfel vom avea cu timpul un dictionar geografic complet.

Afară de aceasta remunerare premiatul se va mai împărți și de alte

— Da, și acum am spus-o, nu mai pot vorbi despre el. M'am rușinat, pentru-că am crezut, că m'ai lăsat cu intenție.

— Sărmană copilă — a zis Lal. — Nell a respirat ușurată.

— Eu eam am crezut — continuă Lal — că tu te-ai dus și m'ai părăsit intenționat; vezi, așa suntem noi.

— Mă bucur, că peste tot te-ai cutet la mine.

— Nu crezi a fi bine, ca să plecăm de nou, dar' în altă parte — întreabă deodată Lal.

— Nu știu — zise govăitor Nell. — Mrs. Ives zice, că de vom pleca de nou în călătorie de nuntă, vom fi escortați de poliști.

— Crezi că acela ar fi foarte inco-mozi?

— Așa cred, zău, — că da — răspunse repede Nell.

— Oare un colier și un lanț de aur nu ar deslega chestia cu pricina?

— Zău că ar decora admirabil — răspunse Nell zîmbind, măsurându-și cu mâinile grosimea gâtului.

— Îți voi cumpăra unul cu diamante.

Nell era foarte îndestulată de sucul zilei.

avantaje, cari la timpul meu se vor face cunoscute în foaia „Asociațiunii”. Mai departe secția istorică a făcut, prin raportul său, propunerea ca să se ede un album colorat, în care să fie reprezentate în părechi câte un copil și o copilă, fecior și o fată, bărbat și femeie, moșneag și bătrână, în felul costumelor lor. Coloratura va înfățișa costumele în realitatea lor. Pe lângă acest album va cuprinde și o descriere detaliată și exactă a părților costumului și va conține și numele fiecărei bucați de costum.

Propunerea secției pentru edarea acestui album, care atât din punct de vedere etnografic cât și folcloric este de mare importanță, a fost primită.

Raportorul secției școlare protopresbiterul Dr. I. Stolica își expune vederile și aprecierile asupra școalelor și în special asupra bibliotecilor stabile și ambulante ale despărțămintelor „Asociațiunii” asupra învățătorilor, elevilor dela școalele noastre de toate categoriile și dela școalele străine, asupra școalelor de meseriași și ca să poată constata în mod exact cursurile și starea generală a învățământului la poporul nostru, propune mai multe formulare după cari să se poată stabili o statistică specială a stării învățământului nostru.

Propunerea se primește.

Asemenea se primește și propunerile a) ca să se stăruie pe lângă comitetul central, ca pe anul viitor să iee în buget o sumă mai mare spre a se pute procura opurile cele mai nouă, cari să se pună apoi la dispoziția secției; b) publicațiile îndată după apariție să se trimită secțiilor; c) să se publice conspectul bibliografic al anului expirat în anul 1 al foaiei „Asociațiunii”.

Raportorul secției școlare își exprimă în fine dorința ca „Asociațiunea” în înțelegere cu Reuniunea femeilor române din Sibiu să facă pași necesari pentru înființarea unei preparandii de fete.

Raportorul secției științifice, d. n. Arseniu Vlaicu prezintă gedințele manuscriselor: *Tuberculosis și difteria* de S. Stolica și *Nomenclatura botanică* de C. Baroianu. Primul manuscris se recomandă spre tipărire, ear' al doilea nu, fiindcă de curând a mai apărut un op de asemenea conținut.

În fine secretarul general anunțând dispozițiile luate pentru gedința festivă a secțiilor „Asociațiunii” precum: Rap. an. despre activitatea secțiilor; discursuri comemorative — asupra decesatului membru Dr. Vuia, cetirea de disertații științifice, literare, valorosul președinte al „Asociațiunii” dl Dr. Al. Mocsonyi își exprimă în călduroase cuvinte bucuria, ce o simte, văzând, că secțiile s'au pus pe terenul unei lucrări serioase și stăruitoare, care promite roade îmbelugate în țarina românească și încheie gedința plenară.

Revista esternă.

Visitele regelui Italiei.

Primirea făcută regelui Italiei la Peterhof a avut un caracter de deosebită cordialitate. Victor Emanuel III. a fost îmbrățișat de Țar, care l-a condus la palatul cel mare.

— Soumpul meu Lal, — zise deodată.

— Vorbește. — El a spus aceasta cu voce de apărare, simțind par'că, că îi pretinde ceva greu de împlini.

— Voiu să te rog să-l ierți pe Frank, — să-l ierți de tot, — zise el.

— O! —

— Da, era doar numai un nebulă și aceasta încă a fost una din glumele sale nebunești — îi apăra Nell.

— Avea obiceiul acela curios, că lua toate cele împrumut — zise Lal, căruia toamă îi venise în minte, că Merreday își apropiase calul lui, cheia de poartă, banii mărunti, cărțile și toate lucrurile și aveau, ce se putea transpune momentan. — Dar uite, eu cred, că dacă vine vorba să-ți ia până și nevasta în împrumut....

— Ah, dar' a murit deja, dragă, zise Nell ducăg.

— Da, a murit sârmanul băiat. — Vocea lui Lal s'a muiat, căci la adeică totdeauna l'a plăcut de Merreday. — A murit și absolut nu mă miram, dacă își împrumutase vre-un spirit și cu acela să-ți facă calea spre cer.

La dîneul dat în onoarea oaspetelui a ținut Țarul un toast, în care a dat expresiune deosebitei satisfacții, că regele „și-a început vizajurile vizitând Rusia. Intregul imperiu vede în aceasta o nouă dovadă despre legăturile amicitiei veritabile, cari îi împreună. Aceste sentimente și simpatii reciproc favorizează dezvoltarea unor raporturi cum nu se poate mai favorabile pentru ambele țări.

Regele Victor Emanuel declară, că legăturile amicitiei personale și bunele relațiuni dintre Rusia și Italia îi fac vișta aceasta foarte plăcută. El a venit la Petersburg însoțit de consensul poporului său, care vede în existența bunelor relațiuni dintre cele două țări o nouă cheazășe pentru pace și bunăstare.

Dela Peterhof a plecat regele la Petersburg, unde a fost primit de autoritățile orașului. La ambasada italiană a primit pe reprezentanții coloniilor italiene, în palatul de iarnă corpul diplomatic. Din Petersburg s'a reintors în Peterhof, de unde a plecat cu Țarul la Crasnoie-Selo.

Danemarca.

Reuniunea de pace din Danemarca a făcut reprezentațiune către guvern, ca să facă tot posibilul pentru neutralizarea Danemarcei. Ministrul-preșident a promis să aducă chestia în curând în desbarea consiliului de miniștri. Recunoscându-se Danemarcei neutralitatea, ar scăpa de sarcina celor 20 milioane marce pentru armată, o sumă colosală pentru o țară cu 2 1/2 mil. locuitori.

Anglia.

Retragerea lordului Salisbury e considerată în unele cercuri politice ca preludiul unei schimbări radicale de regim. Noul șef al cabinetului, lord Balfour, ar avea numai o misiune provizorie, urmând ca după serbările de încoronare din August, întreg cabinetul să se retragă, făcând loc unei formațiuni liberale cu lord Rossebury. Din altă parte se susține, că schimbările, ce se vor face la toamnă, nu privesc sistemul, ci numai unele persoane. Chamberlain rămâne și mai departe ministru al coloniilor, deși ar fi dorit portofoliul finanțelor.

Balfour, noul ministru-preșident, s'a născut în anul 1848. E nepotul lui Salisbury. Studiile și-le-a făcut în Eton și Oxford. În 1874 a intrat în parlament, 1878 a fost secretarul privat al lui Salisbury în decursul congresului din Berlin, intrând apoi ca ministru de interne în cabinetul Salisbury. În 1886 a fost secretar de stat pentru Scoția, în 1887 pentru Irlanda. Aici a fost de o severitate esecivă. În ministerul al treilea al lui Salisbury a fost ministru de finanțe. E un orator bun, deși vorbările lui nu escelează prin avânt oratoric, ci mai mult prin claritate și logica severă a concluziunilor lui.

Știri mărunte.

Regele Angliei se va întâlni, dacă îi va permite starea sănătății, în 3 August cu împăratul Wilhelm.

O telegramă din Constantinopol anunță, că principele George din Oreta a pus să se bată monedă cu efigia sa, ceea-ce a provocat un protest al Porții adresat puterilor protectoare ale Oretei.

Din protopresbiteratul gr.-or.

al Clujului.

— Iulie c.

(Urmare.)

Preste cele scrise de Moțul în nr. 40 din a. c. al „Tel. Rom.” trecem mai repede, fiindcă la celea scrise de acesta îi putem răspunde cu singurul proverb exprimător de multă dreptate: „Laudă-te gură, că ești pumnul.”

Ne vom ocupa de astă-dată ceva mai pe larg cu cele publicate în nr. 56, 57 și 58 din a. c. al „Tel. Rom.” și respective cu raportul despre sinodul protopresbiteratului din tractul Clujului, scris de un membru sinodal.

Constatăm însă înainte de toate și noi împreună cu membrul sinodal, că multe rele și nimic bun n'a străbătut în publicitate despre starea acestui protopresbiterat și mai adăugăm, că sînt toamă pe toamă, ba și mai rău.

Mai aprobăm și noi celea scrise de un membru sinodal, că și un tract protopresbiterat ca instituțiune organică numai atunci poate conta la progres, numai atunci se poate bucura de o înal-

tare pe toate terenurile, când toate părțile constitutive din care este compus protopresbiteratul, preoții, învățătorii, comitele și sinodele parohiale desfrăcați de ori-ce interese particulare și ură personală în cea mai perfectă armonie și bună înțelegere conlucră solidar pentru binele comun, pentru înaintarea și fericirea bisericii, școalei și neamului.

Întrebăm însă pe un membru sinodal, că protopopul nu face parte constitutivă din protopresbiterat? Oare de ce l-a lăsat afară? Oare crede un membru sinodal, că un tract protopresbiterat poate înainta spre bine și fără conlucrarea protopresbiterului în armonie cu ceilalți factori, și că șefului îi este permisă ori-ce învâjbire a poporului cu preoții, ca spre binele bisericii, școalei și a neamului să nu se poată face nimic bun?

Dar' fie-ne iertat a mai constata dela începutul acestui raport și un neadevăr. „Un membru sinodal”, zice că protopopul tractual Tulliu Rogescu a convocat întreaga preoție tractuală într-o conferență extraordinară, cu ocaziunea sinodului protopresbiterat, pentru-ca cel mai important obiect al acestui sinod: aflarea modalității pentru depurarea datoriilor cassei tractuale, să poată fi desbătut și pertractat din toate punctele de vedere.

Aceasta nu-i adevărat! Protopopul nu a conchemat la conferență pe întreaga preoție! Unii dintre cei cari n'au onoarea a face parte din sinodul protopresbiterat și mai ales cari nu sînt adiecții întinerescului, n'au avut nici o cunoștință prealabilă despre aceea conferență preoțească; ba și unii membri sinodali n'au știut, că cu ocaziunea sinodului se va ține și conferența și când au întrebat pe protopopul, că de ce nu le-a comunicat, că va fi și conferență, acesta le-a răspuns, că a crezut, că vor veni și așa la sinod, și apoi vor fi prezenți și la conferență; ca și când conferența și sinodul, ar fi una și aceeași.

Acest neadevăr însă se vede, că e oficial. Protopopul Rogescu ca președinte va fi spus în raportul său dela început, că a convocat întreaga preoție la conferență. Numai așa se explică, că membrul T. Coortea a propus și sinodul a decis, ca acei preoți, cari n'au luat parte la conferența din aceeași zi, să fie trași în cercetare din partea scaunului protopresbiterat în consecvență să se propună superiorității bisericesti esemplara lor pedepsire.

Eată dar' încă o floricea de adevărată activitate din domeniul activității protopresbiteratului din tractul Clujului. Ce urmări poate să aibă? Însinuări în sus și în jos, basate pe eventuale concluse ale scaunului protopresbiterat, a unor preoți, cari numai regreta pot, că nu li-s'a dat posibilitatea a participa la conferența preoțească și cari nelinvitați fiind, n'au avut nici motiv a-și scusa absența dela conferență.

Prin astfel de proceduri nu-i mirare, că se îngâmădează atâtea lucruri la veneratul consistor din tractul Clujului. Acuși va trebui, ca în consistor să se înființeze o secție separată pentru tractul Clujului.

Trecem peste „avântata” și „insufleșita” vorbire, roșită din partea șefului tractual ca președinte, cu care a deschis gedința sinodului protopresbiterat, și ne oprim puțin la voluminosul raport prezidial despre starea protopresbiteratului, citit de dl Rogescu.

Cât e de voluminos raportul, totuși foarte puțin progres în tract se constată, dar' nicăieri nu aflăm amintindu-se, că șeful a făcut ceva bine în tract, măcar că în tractul Clujului, Doamne! mult e de făcut și în multe locuri rodamă interesele bisericii și școalei prezența și activitatea unui protopop conștient de chemarea sa. Unele vizațiuni canonice, făcute de șeful tractual și unele examene prezidate de d-sa, arată numai interesul d-sale față de diurne și cei din tract mai pot arăta și scopul d-sale de a încurca, întincoare și turbura și mai tare cauzele bisericești, școlare din acest tract.

Voluminosul zeu raport în partea sa despre „starea bisericească” nu-l învrednicim de astă-dată de o apreciere mai amănunțită, vom face însă eventual o altă ocaziune un „buchet de accești” din activitatea dlui Tulliu Rogescu, care va întregi cele zise mai sus, că tractul Clujului aievea e un onib de destrăbălare în toate privințele.

La starea școlară a protopresbiteratului, exprimată în voluminosul zeu

raport, cu multă părere de rău vedem, că d-sa și nevrînd e silit a aproba cele scrise în numărul 226—1901 al acestui ziar, ba se arete o culoare și mai neagră a stării școalelor din acest tract.

În acel nr. am zis tot pe baza datelor culese și înaintate la consistor de d-sa, că în anul premergător în acest tract s'au înșă școale proprii 38 parochii cu 34 învățători și dintre acești învățători sînt 22 tolerați. În raportul său voluminos, către sinodul protopresbiterat, că în tract sînt 32 școale, (dintre cari 13 necorespunzătoare) cu 30 învățători și dintre acești 20 tolerați.

E evident dar' toamă din acestea rapoarte, că într'un an am pierdut în tract 6 școale și 4 învățători.

Progres! Nu-i așa? Ne pot învidia și racii pentru el. La lucru numai, dle protopresbiter, că în forma aceasta în 4—5 ani cel mult te-ai scăpat de toate școalele din tract. (Va urma).

„Corda Fratres”.

— Estrase din Raportul secției române. — (Urmare.)

Propagarea federațiunii în Austria.

Pe lângă organizarea secțiunii române, în conformitate cu art. 129 din statut și avînd aprobarea prealabilă a prezidiului consiliului federal, direcțiunea secției a făcut demersuri pentru de a atrage în sinul federațiunii pe studenții din Austria, a trimis apeluri și scrisori spre acest sfîrșit.

Această lucrare, începută prea tîrziu pentru-ca să se fie terminat în anul școlar ce a trecut a fost acum întreruptă din cauza feriilor.

Valurile stăt de nestătornice ale vieții politice din Austria influențează foarte mult și asupra vieții studențești și nu numai că abate atențiunea dela federațiunea noastră, ci îi ridică adeseori dificultăți.

Cu toate acestea, feliicitându-ne de a fi în relațiuni eseciente cu mai multe valoroase corporațiuni din Austria, sperăm, că reluând odată acțiunea întreruptă, vom putea să o ducem la bun rezultat.

În congresul din Paris studenții români, bine reprezentați și ca număr și ca vorbitori de limba franceză, au căutat să dea federațiunii cu dragă inimă partea lor de lucrare. Relevăm, că în mai multe gedințe dl I. T. Ghica a funcționat ca secretar. — Pe lângă ocaziunile de interes general ale federațiunii, grupul român s'a angajat în mod deosebit a susținea cererile studenților bohemi, poloni și finlandezi pentru a li-se înouvințe secții naționale și a trebuit să susțină cauze de interes național românesc, când s'a pus chestiunea eliminării din toate școlile din Ungaria a fostului vicepreședinte român și ocaziunea studenților evrei; ear' când ea și la Torino, Românii au ales și de astă-dată pe un Transilvănean de vicepreșident și Maghiarii, ca și la Torino, au protestat această alegere și dînd raportul secțiunii române a dat știre despre consulatetele federale române înființate în Ungaria și strălățate, ear' Maghiarii au protestat aceste consulatete, — grupul român a fost angajat a apăra chiar poziția sa în sinul federațiunii. Revenim la alt loc asupra detaliilor acestor momente; aci ne mărginim să amintim numai, că alegerea actualului vicepreșident român a rămas neclătinată și tot așa consulatetele federale înființate de secția română pe la universitățile din Ungaria.

După congresul din Paris am reluat cu energie îndoită firul lucrărilor de organizare a secțiunii noastre. Putem de astă-dată să dăm știrea îmbucurătoare, că pe când în trecut toate eforturile de a organiza consulatetele din București și Iași au dat de mal, ceea-ce era un mare neajuns pentru secțiunea noastră, — acum se lucră și aci cu zor și avem mai bune speranțe.

În legătură cu activitatea, ce art. 129 din statut o îngăduie și o impune membrilor consiliilor de prezidență (federal și senior), am reînviat relațiunile internaționale ce secțiunea noastră începuse încă înainte de congresul din Paris cu mai multe corporațiuni de studenți din strălățate.

Printre celelalte lucrări din acest timp fie amintită și compilarea raportului prezent.

Greul activității noastre însă va trebui ca să-l prestăm în cel mai apro-

piat viitor. Nu este aci locul ca să arătăm programul nostru de lucrare. Pentru cele ce vor fi a să face: biurul de direcțiune al secției române va înțreținea legături intime cu consulatetele secțiunii noastre. (Va urma).

Raportul general

al comitetului societății de lectură „Andrei Șaguna” pe anul societății 1901/1902.

(Urmare.)

Activitatea comitetului.

A) În general.

Comitetul societății de lectură „Andrei Șaguna” și-a început activitatea sa pe anul societății 1901/2 în 10/23 Septembrie 1901, când s'a ținut gedința de constituire a comitetului. Ca president a fost declarat pe baza § 27 din statutele societății, vicepreședintele aceluia George Tulbure, ear' ca secretar și referent conform § 49 din statutele soc. archivarul Dumitru Boroia. Din membrii comitetului s'au compus conform regulamintului înoc 2 comisii: una bibliografică în persoana membrilor Nic. Șoneriu, George Tocit și Nic. Vlad Stezar; altă censurătoare compusă din membrii: Augustin Bodea, George Bărescu și Nic. Perian.

B) În special.

Comitetul a ținut în decursul acestui an societății 19 gedințe ordinare și 6 extraordinare sub prezidiul ordinar, afară de una ținută sub prezidiul secretarului D. Boroia.

Activitatea acestor gedințe se restrînge asupra afacerilor literare și administrative.

I. Activitatea literară.

Activitatea literară s'a bucurat anul acesta de un progres frumos atât cu privire la numărul operatelor incurse, cât și indeosebi cu privire la valoarea cuprinsului lor. Intrarea elementelor mai distinse în seminarul „Andrei” se resimte cu deosebire în activitatea literară a societății.

Dintre cele 17 lucrări literare primite și pertractate în gedințele comitetului 5 au intrat cu mențiunea de a fi puse în concurență pentru gedința festivă, 2 pentru a fi premiate, ear' restul pentru a fi induse în foaia „Musa”. Afară de acestea, 4 lucrări, cari n'au cîrșepuns cerințelor, au fost reînpoiate autorilor.

2. Activitatea administrativă.

Activitatea comitetului în direcțiune administrativă s'a mărginit la aducerea mai multor concluse, cari s'au esecutat par'e direct, parte s'au transpus societății spre esecutare. Intre cele mai remarcabile amintim: concludul privitor la formularea regulamentului intern al comitetului adus încă anul trecut și esecutat anul acesta; concludul, care privește separarea cărților, cari au prisosit în bibliotecă și dintre cari 42 cărți s'au distribuit ca donațiuni bibliotecilor populare din Colun și din Agărbiciu, restul s'a pus parte ca premii pentru lucrările cele mai bune, parte s'a lăsat între membrii societății.

Concludul referitor la edarea Almanachului n'a putut fi esecutat nici în anul acesta din cauza numărului insuficient al abonaților, cari au răspuns la apelul repetit anul acesta. Lucrările pregătitoare s'au continuat, edarea aceluia însă cade în competența urmașilor.

Sedințele comitetului s'au ținut regulat și cu serioșitate deosebită, ceea-ce se vede din protocoalele gedințelor. Funcționarii în fiecare lună și-au prezentat rapoartele, dovadă de o activitate conștientă, ceea-ce le servește spre onoare. (Va urma).

Esposițiile industriale din Sibiu.

Reuniunea sodalilor români din Sibiu a lansat către meseriași români în cauza esposițiilor industriale, ce se vor aranja de Reuniunea română de agricultură din comitatul Sibiu și de cea a sodalilor români, următorul apel:

Îubiți meseriași!

Subsemnatul comitet, în îngrîjierea sa, de a face tot ce-i stă în putință pentru ridicarea meseriașului în toate privințele, a luat hotărîre de a aranja în toamna acestui an o esposiție industrială.

Pe când aceste pagini erau la tipar, au venit amenințările ministrului Wlassics și manifestările cu ocazia congresului din Roma. Neputînd a cuprinde și aceste lucruri raportul prezent, rămâne ca să dăm mai tîrziu un raport asupra lor.

Nu numai împrejurarea, că la acest timp se împlineste un deceniu (10 ani) dela prima și ultima expoziție, aranjată de reuniunea noastră, ne-a servit drept indemn la această hotărâre, ci și pentru-că știut este, că astfel de expozițiuni sunt astăzi pretutindenea cunoscute de cele mai bune (avantajoase) privilegii (ocasiuni): spre a ne cunoaște unul pe altul, a învăța unul de la altul, a ne silii spre înaintare și prin asta la desăvîșire (perfecționare). Expozițiile ne arată ceea-ce știm și ceea-ce nu știm; ele câștigă meseriașii la deservirea noi mușterii și ei își poate astfel croi un viitor mai bun.

Înțelegând deci, d-voastră, însemnătatea acestor fel de expoziții, mai cu seamă pentru noi, cari ne aflăm încă cu începători pe terenul meserilor și nu sîntem aproape de loc cunoscuți la publicul mare, credem, că fiecare, cărui îi place a se numi meseriaș bun, lăsând ori-ce necaz la o parte, se va însufleși pentru ideea aceasta și se va alătura la noi, pentru-ca împreună, cu puteri unite, să lucrăm la intruparea ei. *Buna reușită a expoziției numai și numai dela noi atîrnă!* Și această bună reușită chemată este a ridica vaza și bunul renume al nostru pe de o parte, ear' de alta ea posibil ne face să dovedim, că sîntem vrednici de sprighinul, de care pînă acum ne fac toți oamenii noștri de bine.

Fiecare deci, și mîiestru, și calfă, ba chiar și elev (învățăcel), cu capul ridicat să se prezente la expoziție cu orice soi de produs al lucrărilor sale, să-l vîrșe fie în atelierul propriu, fie în al altuia și astfel să arătăm, că nu am stat și nu stăm cu mîinile în via, ci am muncit din greu și neîncetat pentru binele neamului peste tot și al nostru în-deosebi.

Voința de fer, care face minuni, trebuie să ne stăpînească pe toți, și atunci orice lucru, pare-se el ori-cît de greu, se va putea duce la îndeplinire cu ușurință.

Sibiu, 12 Iulie st. n. 1902.

Comitetul Reuniunii sodalilor români din Sibiu.

V. Tordășianu, I. Apolcan,
president. notar.

Cronica zilei.

Sibiu, 16 Iulie n. 1902

CĂLINDARUL DE ZI

al biroului de informație pentru străini,
PIATA-MARE Nr. 14.
Joi, în 17 Iulie n. 1902.

Galeria de tablouri a muzeului Baron Brukenthal, Piața-mare nr. 10: deschisă dela orele 11—1 după prânz. Intrarea gratuită.

Muzeul de istoria naturală, strada Harteneck nr. 1: deschis dela orele 10—1 după prânz. Intrarea gratuită.

Muzeul transilvan carpatin, strada Harteneck nr. 1: deschis dela orele 10¹/₂—12¹/₂, după prânz. Intrarea 20 bani.

Grădina „Hermann”, strada Moritz: Concertul muzicii orașului Sibiu. Începutul la orele 8 seara. Intrarea: 50 bani de persoană; în familie 40 bani de persoană.

„Bereria mare”, Promenadă (Bretler): Societatea „Orpheu” a lui Grossmann. Începutul la orele 8 seara. Intrarea liberă, locuri rezervate.

Oana (Vizakna): Concertul muzicii regim. o. și reg. de infanterie nr. 2, în grădina Schuller. După amiază. Tambolă.

Comitetul central al „Asociațiunii” a tinut gîdînța anunțată de noi. În gîdînța aceasta demisiunea prim-secretarului, dl Dr. Diaconovici n'a fost primită ca fiind făcută din motive pur subiective, dar mai ales pentru-că activitatea sa a adus foloase reale și a stat totdeauna în consonanță cu intențiunile comitetului, afară de aceea continuarea „Enciclopediei române”, care se publică sub auspiciile Asociațiunii, se facilitează mult prin poziția sa de prim-secretar.

Tot în gîdînța aceasta s'a hotărît, ca disertațiile „Despre patima beției”, de Dr. Elie Cristea și „Icoane din viața poporului nostru”, de Nic. Ivan, cele două ocaziuni de cursuri ale comitetului cercoral al despărțimîntului „Sibiu”, în Cristian, să se publice pe spesele „Asociațiunii”, formînd broșura a 4-a din biblioteca ei populară.

În legătură cu raportul direcțiunii școlii civile de fete d-șoarele Elena Cuișan, Maria Pop și Maria Muciu se angajează în mod provizoriu și pentru viitorul an școlar ca învățătoare auxiliare.

Fidanțare. D-șoara Ileana Damian, fiica dlui avocat Simion Damian din Brașov, s'a logodit Sâmbătă seara cu dl prim locot-auditor Cornel Bardosy, fiul dlui Iuliu Bardosy, insp. de școli în retragere, în Sibiu.

Dr. Elie Dăianu, prof. în Blaj, a fost chirotonit Mercuri întru diacon și Sâmbătă întru preot.

Societatea pentru fond de teatru român își va ține adunarea generală în Bistrița la 7 și 8 Septembrie st. n. Sperăm că adunarea, care promise a fi foarte frumoasă, va întruni public românesc cât se poate de mult.

Călătoria lui Loubet la Roma. Știrea publicată de ziarul „Neues Wiener Tagblatt”, cumcă Loubet va merge la toamnă la Roma, este neadeverată. Aceasta desmintire se comunică din Paris pe baza informațiilor luate dela persoane demne de credință.

Președintele la nici un caz nu va merge la Roma pînă-cînd regele Italiei nu-i va face visita la Paris. Considerînd relațiile de amiciție dintre Franța și Italia aceasta vizită la ori ce caz se va face. Timpul însă încă nu e stabilit.

Kitchener în Londra. Din Londra se anunță, că cu ocaziunea recepțiunii lui Kitchener din partea regelui Eduard acesta i'a exprimat în cuvinte caldă bucuria și mulțumirea pentru serviciile prestate. Eduard i'a predat, după aceasta, lordului Kitchener noile orduri. Lordul Kitchener a plecat la Hatiseld o să viziteze pe fostul prim-ministru Salisbury.

Avis școlastic. Părinții, cari doresc, ca pruncul lor pe anul școlar 1902/903 să fie așezat în internatul Pavelian de băieți gr.-cat de lângă gimnaziul superior gr.-cat din Beiuș, sînt avertați, ca cel mult pînă la 20 August st. n. a. c. să-i trimită suplicile la rectorul celui internat. Taxa de întreținere la an e: 240 cor.; pentru uniformă: 64 cor. Taxele se plătesc în două rate anticipate: la 1 Septembrie și la 1 Februarie. Informațiuni mai în detaliu se dau de către Rectorul internatului Pavelian de băieți.

Abusuri la muzeul bulgar. Din Filippopol se anunță, că la muzeul de acolo s'au descoperit niște abusuri foarte mari. De zece ani continuu s'au furat din muzeul arheologic de acolo obiecte de mare valoare astfel că pegubele trec peste o jumătate milion franci. Mai muși fosti directori ai muzeului sînt acușați pentru reaua manipulare.

Unul dintre directori, cari acum doi ani a fost acos de sub acosa de defraudare, s'a fost dus în America și numai acum a reîntors la Sofia unde a cumpărat proprietăți estinse. Dar' cînd chestia muzeului din Filippopol a fost din nou pusă la ordinea zilei directorul, devenit mare proprietar, cu toată graba a luat-o ear' spre America. Un al doilea fost director Takelas a vîndut unui neguțator de antichități doi bani vechi de mare însemnătate, fiecare pentru suma de 360 franci. Aceasta a constatat o judecătoria investigatoare. Banii vechi au fost rescumpărați apoi pentru suma de 600 franci. Takelas însă a păstrat în muzeu numai imitațiile celor doi bani, ear' piesele adevărate le-a vîndut unui adunător american de antichități obținînd pentru fiecare piesă două mii de franci. Ceilalți directori asemenea au fost puși sub acosa pentru abusuri.

Bulgaria se poate mîndri cu directori de aceștia și cu Sarafiofiții!

A apărut: „Anuarul al II-lea” al școlii capitale rom. din Sîlșite pe a. școl. 1901—2, publicat de D. Lăpădat. Estragem din acest anuar următoarele date:

Apelul comitetului parochial din Sîlșite pentru daruri benevole în scopul renouirii școlii. Continuare din monografia școlii, unde sînt înșirîți toți învățătorii și învățătoarele cari au funcționat pînă acum. Pomul Orașului. Din datele școlare relevăm, că personalul didactic a numărat 11 membri dintre cari 7 învățători și 4 învățătoare; două din aceste din urmă au fost aplicate la asilul de copii. Numărul elevilor la școala de toate zilele a fost de 503, din cari 243 elevi și 260 eleve. După naționalitate au fost: Români 476, Maghiari 19, germani 8. După confesiune au fost gr. or. 472, gr. cat. 4, rom. cat. 19, ev. lut. 4, uniți 4. La școala de repet. economică au fost 17 elevi și 86 eleve.

La asil au fost 45 copii și 45 copile. În școala învățăcelilor industriali au fost 119 băieți.

Turnul dela biserica sfîntului Marcu din Veneția s'a dărimat. Turnul bisericii s-tului Marcu din Veneția este unul din cele mai frumoase monumente de artă ale evului mediu. Cine a umblat prin Veneția cunoaște acel turn îngust în patru unghiuri dela care se deschide o priveliște atât de frumoasă înspre mare. De însemnătate istorică a devenit acest turn și prin faptul, că Napoleon s'a urcat oclare în el ca de acolo să-i poată desfrîta privirea în admirabila priveliște ce se deschide pînă la munții Istriei. „Campanila” a fost lăngă biserica s-tului Marcu. Înălțimea i'a fost de 98 metri. Renunțată i'a fost logită, care a fost-o Sansovino în anul 1540, apoi cele patru statue de bronz și ușile de aramă, cari s'au aplicat la turn în anul 1750.

Cea mai admirabilă invenție a secolului nostru e fără îndoială *crucua după electro-magnetice*. Inventatorul ei, Albert Müller, Budapesta, Vadász út 42/III., a primit între altele și următoarea scrisoare de recunoștință: „De ani de zile am bolit, am încercat tot posibilul, am folosit toate mijloacele de osă fără ca să mă fi putut scăpa de grozavele mele dureri. Nu puteam nici mîncă, căci stomacul meu nu suferă nimic, aveam dureri de spinare, greutate de respirație, bătaie de inimă, vîjei de urechi, nopți întregi nu puteam dormi de durere. Toate au trecut și mulțumită lui Dumnezeu, azi sînt sănătos”. *Crucua d-tale electro-magnetice* P. nrul 86967 m'a scăpat. Primește pentru invenția d-tale sincera mea mulțumită. Maria Wallinger, soție de comerciant, Némethújvár.

Pentru prășitorii de cai.

Comisiunea comitatensă pentru prășirea cailor ne vestește, că în scopul ținerii în evidență a progresului, ce se face în prășirea cailor, a înființat un așa zis *catastru*, în care se se introduce numărul iepilor mînzite la diferitele stațiuni de armăsari ale statului, mînzii fătați de acestea și o se se întîmplă cu mînzii etc.

Pe baza datelor cîștigate dela amintite stațiuni s'a constatat, că în 1900 s'au mînzit la stațiunea de armăsari a orașului Sibiu 32 iepi, a orașului Sebeș 17, la stațiunea cercului Sebeș, 94, a cercului Merourea 134, a cercului Sîlșitei 9, la cea a cercului Sibiu 597 și la a cercului Noerich 754, sau în total 1637 iepi, dintre acestea în 1901 au rămas sterpe 858, au fătat 779, s'au vîndut respective au murit 124 mînzii, ear' la finea anului 1901 s'au aflat în posesiunea proprietarilor din comitat 655 mînzii.

De oare-ce buna prășilă a cailor este condiționată de materialul bun de prășilă și dela hrana, ce li-se dă, apelăm la proprietarii de cai să aleagă de prășilă numai iepi pe mînzii cei mai frumoși și bine dezvoltăți și pe aceștia să-i lăsa în pășunile cele mai bogate și potrivite.

Totodată proprietarii să insiste pentru înființarea de pășuni potrivite susținute de mai multe comune, sau de toate comunele din cerc.

Sibiu, în 29 Iunie n. 1902.

Comitetul central al Reuniunii române de agricultură din comitatul Sibiuului.

D. Comșa, V. Tordășianu,
pres. secretar.

Despre dări și aruncuri.

(Urmare).

În cazul, cînd darea, care servește ca basă la statorirea taxei militare, s'ar micșora, taxa militară încă se scade. Reclamația trebuie făcută în restimp de 15 zile și e liberă de timbru.

Darea militară se mîsură în fiecare an și trebuie plătită pînă în 1 Octombrie sau cel mult pînă în 15 Noembrie. Cel-ce n'a plătit pînă n 15 Nov. trebuie să plătească 5 procente camete de întîziere.

Cel deobligat la plata taxei militare trebuie să o plătească, dacă vrea să părăsească comuna înainte de 1 Octombrie, altminterlea nu i-se permite strămutarea.

Cei ce vor să emigreze în străinătate, trebuie să plătească darea aceasta pentru toți anii, căți mai restează pînă să scape de ea, și numai după aceea li-se dau documentele de călătorie.

Cel-ce calcă dispozițiile acestei legi va fi pedepsit cu suma întîrită, ba înșirată a acestei dări; funcționarul comunal sau primpretorul, care nu poartă evidența după-om e prescriș sau nu le trimite la termen, vine pedepsit cu 10—100 coroane, în sfîrșit părintele sau tutorul, care nu aduce la cunoștință moartea fiului sau pupilului sau în timp de 30 zile cu 2—10 coroane.

Plătirea dărilor directe.

Darea directă se plătește în patru rate egale și anume la 1 Ianuarie, 1 Aprilie, 1 Iulie și 1 Octombrie, se poate însă plăti, fără camete de întîziere pînă la 15 a lunii următoare. Dela regula aceasta face excepțiune darea de venit cl. I. a tobagilor și cea de pușcă, care trebuie plătită dintr-o dată înainte de primirea certificatului. Darea de venit cl. I. trebuie plătită, afară de cea numită mai înainte, în două rate egale, și anume la 1 Aprilie și 1 Octombrie, însă cel mult pînă în 15 Maiu și 15 Noembrie; dacă voește însă să se îndepărteze din locul, unde i-s'a prescriș darea, trebuie să o

plătească întreagă și dacă e înainte de termen.

Darea de venit cl. IV. a funcționarilor de stat, municipali, comunali și privați trebuie să se plătească în 12 rate lunare, subtrăgîndu-se din salar.

Taxa militară trebuie plătită în întregime pînă la 15 Noembrie.

Dacă nu s'a prescriș darea anului curent în carticiora de darea cetățeanului, darea se va plăti după măsura anului premergător, făcîndu-se potrivirea după-oe a urmat prescrierilor.

Cassele de dare sînt obligate să primească și plăți în rate. (Va urma).

Din public. *)

Din Doloave (lîngă Panciova).

— Răspuns. —

(Urmare).

Argus zice mai departe: „oă tot din scărba cătră acest preot o mare parte a parochienilor și-au părăsit biserica, trecînd la nazarenism”.

Aici conced că secta nazareană a cucerit câteva case române din parochia mea, dar' aceasta n'a urmat din scărba cătră mine și este earăși un neadever, la care îl împinge în mod irealist invidia ce îl stăpînește. Pentru de a arăta, cumcă această afirmațiune este un neadever grosolan, te rog, de Argus, să-mi răspunzi la următoarele întrebări: Dacă acest număr de familii au părăsit biserica din scărba cătră mine, atunci din care cauză au părăsit biserica nazareni sîrbi din Doloave, cari firește în proporție cu nazarenii români sînt de 4-ori mai numeroși? Din care cauză au părăsit biserica Români nazareni din Satul-nou, unde e cuibul cel mai mare, unde ei și-au urzit chiar un început de literatură religioasă (traducerea cărții religioase de cântări numite „Alfa Sioului”) și de unde ca o molimă s'a întins și în Doloave și în alte comune? Din care cauză au primit în fine eresia aceasta credincioșii altor biserici precum sînt: Sîrbi ortodocși orientali, Romano-Apuseni, Calvinii și Luteranii, printre cari nazarenismul își recruta cu deosebire adesea ei? Oare tot din scărba cătră preoți? Din dilema următoare nu poți scăpa dela Argus, ori trebuie să recunoști, că și în celelalte comune, biserici și confesiuni s'a întemplat îmbrățișarea acestei eresii tot din scărba cătră preoți; ori de nu admiti aceasta, de necesitate ești constrîns să revoci această afirmațiune nerumegată și față de mine.

Publicînd în „Foia diecesană” nr. 10 și 11 din 1900 un articol sub titlul: „Din neaoșurile noastre”, în care am făcut niște propuneri pentru combaterea nazarenismului, eu așa scriam: „modul de a căuta și afla cauzele lățirii nazarenismului în lipsa de prudență și zel al preoților noștri, este pe cât de ușor și comod, pe atât de injurios și fals. Căci dacă la noi cauzele lățirii sînt într-adevăr lipsa de prudență și zel pastoral al preoților noștri, atunci ce fel de cauze vor fi acelea, cari au favorizat lățirea aceluiaș eres printre credincioșii altor biserici precum: reformați, romano-apuseni, ai căror preoți trec de mult mai luminați decît ai noștri și în fine între Sîrbi ortodocși orientali, între cari tot secta nazareană s'a incubat mult mai înainte și mai rău? Dacă se recunoaște și la aceste biserici tot aceleași cauze, care unii vreau să le descopere la preoțimea noastră, atunci preoții noștri nu sînt atinși atît de dureros, căci „solamen miseris socios habuisse malorum”. Greșesc dar' cei ce caută cauzele lățirii nazarenismului în conduita preoților. Aceștia trebuie cutate în decadența morală și religioasă a societății actuale și în spiritul timpului de astăzi, în care găsim o nemulțumire generală cu ordinea actuală de lucruri. Nemulțumirea aceasta a dat apoi naștere multor direcțiuni creștinoase societăți precum sînt: socialismul, anarchismul și a. care au în vedere mai mult chestiuni politice sociale, ear' nu de purtare preotească.

Aceste direcțiuni primind nașterea în niște strîni sociale bolnave, nu sînt decît poriri bolnave, care duc omenimea dintr'un extrem într'altul. Nazarenismul are de scop nimicirea bisericilor existente și a ori-cărei autorități bisericești pe pămînt. Este o direcțiune extremă, contra căreia luptă toate bisericile și confesiunile recepte din patrie, cum luptă toate guvernele contra anarchismului și a. Cele-ce scriam atunci, le sustin și acum. Numai oameni superficiali vor judeca ca Argus, ear' cei cu cunoștințe profunde înimi vor da de sigur dreptate.

După cele afirmate mai sus, Argus face să urmeze un pasagiu plin de lamentări asupra unor rele, cum sînt următoarele: „oă adevăratii Români deși se rușina a se întoarce îndărăt la Sîrbi; totuși s'au lăsat de biserica și din ură nu voese a-și mai trimite nîi copiii la școala românească, ci în cea sîrbească, unde se deprînd la conversație sîrbească și devin Sîrbi”. Și spre ilustrare citează 4 familii anume: Ardelean, Muntean, Rusovan și Todosei. Ai greșit de Argus; familiile suscitate nu aparțin parochiei române, de oare-ce cele 2 dintău sînt din cele 7, despre care am amintit mai sus, că încă la despărțire au rămas încorporate parochiei sîrbe ca familii asimilate; eară cele 2 din urmă sînt sectari nazari. ești conform legii din legătura cu biserica ca neconfesionali, cari nu dau nimic pe naționalitate și cultură și și acestia locuiesc izolați căte unul printre elementul curat sîrbesc. Cînd zice că „din ură cătră preot părăsîră nu mai trimis nîi copiii în școala română, ci în cea sîrbească”, Argus pare că

vrea să facă publicul a crede că aici există școala română și sîrbească, ce nu este adevărat. Este adevărat în deosebire cunoscut, că sistemul politic actual nu vrea să știe că în fostul confiniu militar există școli române ori sîrbe, ci numai școli româno-maghiare, sîrbo-maghiare etc., ear' astăzi au devenit aproape exclusiv maghiare, reducînd succesiv la un minimum neînsemnat libertatea limbii române, sîrbe etc., și aud că vreau să o eschidă de tot. Și cu toate acestea Argus care ca învățător la școala de stat cu limba de propunere maghiară — deschisă în 1882 pe contul școlii comunale, căreia i'a luat clasa V și VI (an. 11—12) — știe acestea foarte bine, nu se sfîșie a afirma că este școala română și sîrbe. Și dacă totuși se mai propune aci ceva românesc, apoi aceea în școala dlui Argus se rade de tot și pruncul iese din școala fără cunoștință de carte românească. Și cu toate acestea Argus mai are nerușinarea să afirme că din ură cătră preot nu trimite copiii în școala româno-maghiară ori mai corect maghiară, ci în cea sîrbo-maghiară ori mai corect ear' maghiară. Va să zică din ură cătră preot au îndrăgostit părinții învățătorul sîrbesc, școala sîrbească și cartea sîrbească și se trezesc că copiii lor n'au învățat carte nici românească, nici sîrbească, ci ungurească care însă așa s'a prins de creierul lor întocmai ca și mercurul de vas. — Apoi vedeți, stimăți cetitori, cum se supără Argus, că n'am adus foloase românilor în decursul păstoriei mele de 30 de ani, fiindcă prin faptele mele am instrăinat pe credincioșii români de aceste școli care deșteaptă simțul național așa de mult. „Risum teneatis!” Și pentru-că părinții nu trimit copiii în aceste școli, tot eu trebuie să primesc și să espiez păcatele sistemului politic actual, eventual și ale învățătorului și culturile ce primește tinerimea în acele. (Va urma).

Aron Bartolomeu,
paroch român gr.-or.

Bibliografie.

Condițiile de primire în școlile de cadeți ces. și reg. se află în broșură separată și se poate procura numai dela „Tipografia”, societate pe acțiuni în Sibiu, pe lîngă președ. de 30 bani. Recomandăm părinților, ca și mai înainte, îmbrățișarea pentru copiii lor a carierei militare. Fiind aproape ultimul termen de petiționare pentru primirea în școlile militare, 15 August n. se grăbească a-și procura broșura, care dă toate deslășirile necesare, avînd și formularul de petiție.

Sosiri în Sibiu.

La 16 Iulie n. 1902.

Hotel „Împăratul Romanilor”: Mörkenstein, gen. Cluj; Kiss, Ighiu; Ozarân, jude de tablă, Dr. Nagy, dir., Boeriu, căp. Budapesta; Schuel, pred. Brașov; Dr. Szabo, cand. adv. Blaj; Meltzer, arch. Presburg; Nicola, Timișoara; Hary, Micăsasa; Tighiș Făgăraș; Heuffel Bozen, Kolinszky Praga, Coupe, Kreissler, Viena, comercianți.

Hotel „Melter”: Costescu Boiu, Motora Câmpeni, preoți; Dr. Doicanu, prof., Clato, cand. adv. Blaj; d-na Krauss, Orășova; d-na Schwarzbäcker, Rimnic; Wolf, brutar Agnita; Meisner, seulp. Pressburg; Albuz, serg. maj. Torza.

Pentru redacție și editură responsabil: George Mohan.

Proprietar: Pentru „Tipografia”, societate pe acțiuni: Iosif Marshall.

Doctorul

Alexandru de Vaida-Voevod

specialist pentru boale interne.

[210] 13— **Karlsbad,**
ALTE WIESE, „BLAUER SCHLÜSSEL”.

Pentru exploatarea de pădure din Tarcău

căutăm contabil,

dela care pretindem următoarele:

- a) să cunoască perfect contabilitatea dublă;
- b) să poată purta corespondența în limba română și germană;
- c) să fie om serios, cinstit, expeditiv și fără vicuri.

Se vor prefera Români, oameni familiari, în etatea dela 30 la 50 de ani, cu garanție și cunoștințe și de limba maghiară.

Plata va fi de 200 până la 300 lei lunar, plus locuință, lemne de foc, luminat și dreptul de a ține o vacă.

Domnii concurenți sînt rugați a-și espedia ofertele la adresa de mai jos, alăturînd posa, certificatele și descriindu ne trecutul d-lor cît de exact, spre a ne orienta bine.

Nimeni să nu se deplaseze înainte de a-l chema în scris.

Simion Pop.

inginer silvic în Tarcău,
252 2—3 per Piatra-Neamț, în România.

*) Pentru cele cuprinse în rubrica aceasta redacțiunea nu e responsabilă.

„ALBINA“ institut de credit și de economii în Sibiu.

Publicațiune.

254 1-1

În sensul art. de lege XXXVI. din anul 1876 §. 29

1. Suma **scrisurilor fonciare** puse în circulațiune cu ziua de **30 Iunie 1902** face K. 4.925.500.—
2. Pretensiunile institutului de **împrumuturi ipoteecare**, cari servesc de acoperirea acestor scrisuri fonciare sânt de K. 5.105.431.10
3. **Valoarea ipotecelor** luate de basă la sursimitele împrumuturi ipotecare este de K. 19.848.556.52
4. În sensul §. 97 din statute „**fondul special**” pentru asigurarea **scrisurilor fonciare** e de K. 400.000.—

Sibiu, în 14 Iulie 1902.

Direcțiunea.

P. T.

Ne luăm voie a vă aduce la cunoștință, că am provăzut de nou magazinul nostru cu mărfuri bune, reducând totodată și prețurile de mai înainte și prin referințele noastre favorabile sântem puși în plăcuta poziție a vă oferi pentru cumpărarea mărfurilor D-Voastră cea mai bună conveniență.

Vă invităm deci cu toată stîmă să faceți o încercare și sîntem siguri că veți fi pe deplin satisfăcuți servindu-vă cea mai bună marfă, cu cele mai ieftine prețuri.

Cu deosebire vă recomandăm magazinul nostru bine asortat cu toate soiurile de cafea prăjită și neprăjită, rafinate de zahăr compact, cubie și pisat, orezuri fine, orz străin, mazere, linte, conserve de carne și legumi, oleuri de bucate franțuzești și italiene, stafide, struguri, migdale, ciocolade, cacao, gelatină, vanilie și făină veritabilă de Bănan.

În magazinul nostru se mai află totdeauna în cea mai fină calitate champagne, vinuri de masă și desert, toate soiurile de ape minerale străine și indigene, rum veritabil de Jamaica, ceaiu fin chinezesc și pesmeți, liqueuri fine, silvoriu vechiu, rachiu de drojii și trebere, precum și renumitul vin feros de China „Serravallo”.

Mai departe recomandăm depositul nostru foarte bine asortat cu săpunuri de toaletă și de spălat, luminări de stearină și de seau, petroleu indigen și străin, colorii de oleu pisate și lac pentru dușumele etc. etc.

Societatea noastră are în legătură cu magazinul de colonie și un depărmament de mărfuri textile în cea mai bună calitate și cu prețuri moderate, dintre cari remarcăm îndeosebi: țesături de bumbac, „Sehroll”, șifon și inlet, toate soiurile de broderii albe, broderii tipărite, țesături de Sighioara și străine, fețe de masă pentru dejun și prânz, batiste de in, bumbac și batist, cămeși bărbătești, galere, manșete și cravate, torturi pentru împletit, croșetat etc. în toate colorile și de toate soiurile, mătășă de brodat, care nu-și pierde fața la spălat, din renumita fabrică Dolfus Mieg & Comp (D. M. C.), stoffe de brodat, ață de cusut și torturi de lână de oale (lână Harris și de Berlin) ibrigiu pentru coșecari, precum și toate articolele ce se țin de branga aceasta.

On. mușterii dela țeară le stăm cu plăcere la dispoziție dându-le toate informațiunile dorite.

Cu stîmă

„CONCORDIA“

societate comercială pe acții în Sibiu,

194 18-20

strada Măcelarilor nr. 20.

Biblioteca populară a „Tribunei”.

1. Pădureanca. Novellă de Ioan Slavici, 12 cule. tip. broș., elegant. Un exemplar 60 bani.
2. Fata Stolerului de Matilda Cagler-Poni. Un exemplar 10 bani.
3. Ce n'a fost și nu va fi. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 bani.
4. Pipirius Petru. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 16 bani.
5. Păcălă și Tăndăli. Anecdote de Silvestru Moldovan. Preț anul exemplar 6 bani.
6. Jucării și jocuri de copii. De P. Inspirescu călător-tipograf. Un exemplar 30 bani.
7. Tăin legănat. Poveste de Gr. Sima și lui I. I. I. Un exemplar 16 bani.
8. Colăcăritul. Obiceiurile țerănilor români la nuntă de Benedict Viciu. Un exemplar 16 bani.
9. Fieca a noșă mamă. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 28 bani.
10. Povestea lui Ignat. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 6 bani.
11. Sfântul Nicolae. De Matilda Cagler-Poni. Un exemplar 16 bani.
12. Îndărăniul. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 16 bani.
13. Răstărnă de mamă. Legendă populară din gura Născădului. De George Coșbuc. Un exemplar 12 bani.
14. Basma de Bojona Născădului, tradusă din limba boacă de prof. Dr. Urban Iancu. Un exemplar cu 80 bani.
15. Vlad și Catrina. Poveste de Gr. Sima și lui I. I. I. Un exemplar 16 bani.
16. Din bătrâni. Ghicitori, întrebări și răspunsuri, frământări de limbă, adunate de Gr. Sima și lui I. I. I. Un exemplar 16 bani.
17. Pe pământul Turcului. De George Coșbuc. Un exemplar 16 bani.
18. Căldărașu cu trei picioare. Poveste francească de Silvestru Moldovan, după A. G. Gossay. Un exemplar 16 bani.
19. Compoștea. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 16 bani.
20. Un poșter îndărătnic. Novellă de Björnsterne Björnsson. Un exemplar 8 bani.
21. Prietenul meu Văntură-Toară. Din novela californică ale lui Bret Harle. Un exemplar 16 bani.
22. Scăpătoare. Din povestile lui Andersen. Un exemplar 8 bani.
23. Fata Graiului din cetate. De George Coșbuc. Un exemplar 8 bani.

Celor ce cumpără un număr mai mare de exemplare, cu deosebire librărilor și pent tot vânzătorilor, se dă rabatul cuvenit.

Se află de vânzare în librăria W. Krafft în Sibiu.

Nr. 402/1902

242 3-3

Publicațiune.

Comuna Boița dă în arandă prin licitațiune publică în 2 August a. c. d. a. la 2 ore în cancelaria comunală dreptul de vînat de pe teritoriul comunei pe timp de 6 ani, începînd din 1-a Ianuarie 1903 până în 31 Decembrie 1908.

Condițiunile de licitațiune se pot vedea în cancelaria comunală în orele oficioase. Boița, în 7 Iulie 1902.

Primăria comunală.

Casă cu etagiu în Abrud

se vinde din mână liberă.

Reflectanții să adreseze sub „Roma” la „Tribuna” în Sibiu. 251 2-3

Franzbranntwein-ul

BRÁZAY

cel mai răspândit

și mai neosecționabil mijloc de cură în casă.

Se expediază dela fabrica lui

Coloman Brázay,

Budapesta, IV., Museum-körut nr. 23.

Masagiu. Cel mai potrivit spirit pentru masagiu Franzbranntwein-ul lui Brázay, cu care frecăm corpul, îndeplinind astfel masagiu. Aplicarea se face punînd 1-2 linguri de spirit într-o farfurie sau într-o cîșcă și frecînd uşor cu mîna curată sau cu un flanel partea corpului, pînă-cînd spiritul s'a supt sub piele. Procedura aceasta o urmăm de 8 ori pe zi, și anume dimineața înainte de sculare, la amiază și seara la culcare. O astfel de frecare se țin 15 minute. Franzbranntwein-ul înviorază corpul. 10 49-52

Ferii-vă de imitațiuni.

Fiți cu atențiune la marca de apărare.

Se apără în ori-ce apotecă și în celelalte prăvălii.

Cartea Stuparilor săteni

de Romul Simu, învățător.

Cu mai multe ilustrațiuni în text.

Editura și proprietatea

Reuniunii Rom. de agricultură din comitatul Sibiu.

Prețul 70 bani plus portul postal.

Reuniunea agricolă prin edarea acestei cărți folositoare a umplut un gol adînc simțit în literatură stupăritului. Broșura este scrisă pe un frânt învătător, stăpăr priceput. Ea tractează pe scurt tot de ce are trebuință un stăpăr. Se recomandă cu deosebire ca premii pentru școalele noastre de tot soiul.

Se vinde în Librăria W. Krafft.

A apărut și se află de vânzare la „Tipografia” soc. pe acțiuni în Sibiu

Anuarul I.

al Reunionii sedaliilor români din Sibiu.

cuprinzînd unele date dela întemeierea ei până la 31 Decembrie 1899

publicat de

Comitetul Reuniunii.

Prețul 1 coroană, cu portul postal 1 coroană 20 bani.

Luptele Românilor.

Articuli istorico-politici de Doctor Romanus.

Broșură de 120 pag. cuprinzînd 16 excelente articuli asupra mersului istoric al luptelor noastre politice. O lectură foarte de actualitate. Preț redus la 60 bani.

Se află de vânzare la:

Librăria W. Krafft.

Portretul

Dr. Gregoriu Silași

lucrat după o fotografie, tipărit pe carton fin, a mărime de 24x32 cm. îl trimite francat pentru 30 bani.

„Tipografia”, soc. pe acțiuni.

Atelier de lăcătușerie în Sibiu.

Subsemnatul aduc la cunoștința onoratului P. T. public, cum că după o praxă de mai mulți ani în cele mai renumite ateliere din monarhie și străinătate, ca al dlui Valerian Gillar, lăcătușul de artă și construcție al curții ces. și reg. din Viena etc. etc., mi-am deschis un

atelier de lăcătușerie de artă și construcție

în Sibiu, Rosenanger nr. 9 (Tîrgul brânzei)

unde efectuesc tot felul de lucrări aparținătoare acestei branșe, precum:

Porți de fer, balcoane, terase, galerii, grilajuri de scări și morminte, marchise, antreuri, luminătoare, case pentru flori (florări) etc. etc.

în ori-ce stil și după cele mai noue modele. — Afară de aceea am totdeauna în depositul meu cele mai practice și mai bune

sobe de bucătărie

cât se poate de solid lucrate și cu prețurile cele mai moderate.

Sperînd că P. T. public mă va onora cu numeroase comande, fiind singurul măiestru lăcătuș român aici în Sibiu, semnez

Cu deosebită stîmă

Eremie Purece,

măiestru lăcătuș.

226 7-10

Cruce sau stea dublă electro-magnetică

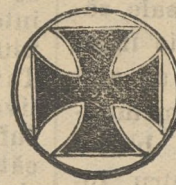
Patent nr. 86967.

253 1-52

Nu e crucea lui Volta!

Nu e mijloc secret!

vindecă și înviorază

pe lângă garanție.

Deosebită atențiune e a se aparat vindecă boale

da împrejurării că acest vechi de 20 ani.

Aparatul acesta vindecă și folosește contra durerilor de cap, urechi și dinți, migrene, neuralgie, împedecarea circulațiunii sîngelui, anemie, amețeli, tîlțuri de ureche, bătăile de inimă, sgîrcîruri de inimă, asma, auzul gren, sgîrcîruri de stomac, lipsa poftei de mîncare, răceala la mîni și picioare, reuma podagră ischias, udul în pat, influență, insomnie, epilepsia, circulația neregulată a sîngelui și multor altor boale cari la tractare normală a medicului se vindecă prin electricitate. — În cancelaria mea se află atestate încurșe din toate părțile lumii cari prețuesc cu mulțumire încredințarea mea și ori-cine poate examina aceste atestate. Acel pacient, care în decurs de 45 zile nu se va vindeca își-se retrimită banii. — Unde ori-ce încercare s'a constatat zădărnica, rog a proba aparatul meu. Atrag atențiunea P. T. public asupra faptului, că aparatul meu nu e permis să se confunde cu aparatul „Volta” de oare-ce „Căsuța-Volta” atît în Germania cît și în Austro-Ungaria a fost oclous oprit fiind nefolositor, pe cînd aparatul meu e în genere cunoscut, apreciat și cercetat. Deja înfrîntătea crucii mele electro-magnetice o recomandă îndeosebi.

Prețul aparatului mare e Cor. 6.—

Prețul aparatului mic e Cor. 4.—

folosibil la morburii cari nu sînt mai vechi de 15 ani. folosibil la copii și femei de constituție foarte slabă

Expediție din centru și locul de vânzare pentru țeară și străinătate e:

MÜLLER ALBERT, Budapesta, V., strada Vadász 42/III. colțul strada Kálmán.

Descrierea Ardealului

Cine vooște să cunoască frumoasa țeară a Ardealului, și cu deosebire Munții Apuseni, patria lui Heria și Iancu, să citească scrierile lui Silvestru Moldovan anume

Țeara-Noastră,

descrierea părților sudice ale Transilvaniei și Valea-Mureșului, apoi Zarandul și Munții-Apuseni,

Cu 9 ilustrațiuni și o schiță.

Descrierile sînt făcute în fel de călătorie, cu datele și porturile Românilor și cu multe legende despre dealuri, cetăți, izvore ș. a.

Fiecare carte costă 1 fl. (și 5 cr. porto), în România 3 lei.

Toate scrierile noastre au apărut în cuvinte elogioase aceste descrieri, unicele ce le avem despre Transilvania în limba română.

„Lăsa românul”, scrie între altele:

„Pînă astăzi n'a existat în limba română o descriere a acestor regiuni atît de interesante din mai multe puncte de vedere. Dl Silvestru Moldovan a răspuns deci prin această publicațiune unei trebuințe ce într-adevăr se simțea la noi. Sperăm, că publicul cetitor va face acestei scrieri primirea amabilă pe care e meritul.”

Comande se pot face la

Librăria W. Krafft.

Din editura „Tipografiei”, soc. pe acțiuni în Sibiu.

Argîr și Elena, o istorie frumoasă în versuri	cor. — 30
Art. de lege XXI. și XXIII. ex. 1886. Despre instrucțiuni și despre procedura disciplinară	— 50
Art. de lege XXII. ex. 1886. Despre comune	— 80
Aluasiu Gavrilă, Societăți de cumpătare, îndreptar pentru înființarea lor după modelul „Societății de cumpătare”	1.—
Brote Eugen, Ținerea vitelor	— 24
„ Trifoilul ”	— 30
Costan T., Aur, novellă	— 40
Duică G. P., Savitri, povestire indică din Mahabarată	— 32
Elers Georg, Homo sum, roman tradus de Muger	1.00
Îndreptar practic în economia rurală de mai mulți preoți	1.60
Leonat și Dorofata, vorbire de glume în versuri	— 20
Nordau Max, Naționalitatea, studiu	— 40
„ Reprivire din Paradoxe sociologice ”	— 40
Ordonanțele ministeriale pentru introducerea legii comunale (Art. XXII. din 1886)	— 10
Russu-Șirianu I., Moara din vale, 8 novele	1.40
Simion T., Păcate Domnești, novellă orig.	— 60
Sintu R., Monografia comunei Oriat	— 50

Celor ce cumpără un număr mai mare de exemplare, cu deosebire librărilor și pent tot vânzătorilor, se dă rabatul cuvenit.

Se află de vânzare în librăria W. Krafft în Sibiu.